

man vel sige, at det ikke kan tillades under nogen som helst form. Det er det ene.

Det andet er, at når Det Konservative Folkeparti nu anerkender, at der er problemer – jeg forstår jo, at det anerkender man – finder man det så ikke lidt mærkeligt, at regeringen fjerner revisionsbestemmelsen, som netop indeholder en forpligtelse til at overvåge området og finde løsninger på de problemer, der nu engang er?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg for det første sige, at jeg tør ikke sige her, at det skal være fuldstændig forbudt, at virksomheder indgår sådanne aftaler. Jeg synes, det er noget, vi skal have nærmere belyst og få juridisk vurderet, om der kan være situationer, hvor det kan have en vis rimelighed, at man gør det, og jeg vil forbeholde mig en nærmere undersøgelse af spørgsmålet, inden jeg tager endelig stilling. Det ligger fuldstændig klart, at sådanne aftaler under ingen omstændigheder må indgås, uden at medarbejderen er fuldt ud orienteret om det, men lad os få sagen belyst nærmere.

Jeg synes til gengæld, at selv om jeg bragte det på bane i mit indlæg, hænger det alligevel ikke sammen med revisionsbestemmelsen i en sådan grad, at den skal blive stående. Der er jo tale om aftaler virksomheder imellem, og de skal næppe reguleres via funktionærloven, men formentlig via anden lovgivning. Jeg tror ikke, det ville være naturligt at have regler i funktionærloven om sådanne aftaler og heller ikke regler om medarbejdernes orientering om sådanne aftaler. Jeg tror, det er regler, der skal findes andetsteds end i funktionærloven.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må man tage den sidste udtalelse fra hr. Lars Barfoed som et slags tilsagn om, at hr. Lars Barfoed vil være med til at sikre, at lønmodtagere får kendskab til sådanne aftaler, som er indgået virksomheder imellem? Det kan vi jo få manifesteret på forskellig vis i forbindelse med udvalgsarbejdet, og her kan vi også drøfte rent praktisk, hvorvidt det rent juridisk er det rigtige at placere det i den ene eller den anden lovgivning. Jeg er jo ikke jurist, men det ved jeg det ærede medlem fra Det Konservative Folkeparti er, og det er vel ikke udelukket, at det også har et ansættelsesretligt aspekt, at man indgår en aftale, der berører en lønmodtager, uden at den

pågældende ved det. Derfor kan det vel også være et ansættelsesretligt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er enig i, at det kan være et ansættelsesretligt spørgsmål. Jeg vil ikke give tilsagn om, at vi vil medvirke til, at der skal indføres bestemmelser om det i funktionærloven, men jeg gerne give tilsagn om, at vi vil medvirke til, at det på en eller anden måde bliver sikret, at medarbejdere altid er fuldt orienteret om sådanne aftalers eksistens. Det kan ikke være rigtigt, at medarbejdere ikke har et retskrav på at være informeret om sådanne aftaler, der i den grad har betydning for dem.

Om det så skal være i funktionærloven eller andetsteds, synes jeg, vi skal overveje nærmere, for det vedrører jo nødvendigvis ikke kun funktionærer. Det vedrører også andre, og derfor er spørgsmålet, om det er et andet sted i lovgivningen, der skal være regler om det. Jeg synes, det skal bero på en nærmere vurdering. Det er noget, vi kan drøfte i udvalget, men jeg vil gerne give tilsagn om, at vi vil medvirke til at sikre, at medarbejdere har et retskrav på at være informeret om sådanne aftaler, hvis den bestående lovgivning ikke allerede giver hjemmel til det.

Formanden:

Tak til hr. Lars Barfoed, og så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil indledningsvis bede om at få afklaret – det kan man jo gøre via spørgsmål, og derfor vil jeg indlede min ordførertale med at stille et spørgsmål – om ministeren kan give svar på, om det i nogle situationer kan være rimeligt, at virksomheder aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere uden medarbejdernes viden. Jeg synes, det kunne være interessant at få belyst, om der overhovedet er muligheder for det, eller om der er tilfælde, hvor det kunne være rimeligt, og det håber jeg vi kan få afklaret under udvalgsbehandlingen.

Men ellers synes jeg, det er en lidt underlig måde, regeringen har grebet sagen an på. Mig bekendt er et af nøgleordene for denne regering mobilitet. Arbejdskraften skal være mobil, og når det gælder arbejdsløse, skal de jo stort set tage hvad som helst hvor som helst og når som helst og være villige til det, og hvis de ikke gør det, falder der brænde ned.